

Saa er der med Hensyn til Finansministeriets Understøttelseskasse at bemærke, at denne ikke anvendes ganske i Overensstemmelse med de Regler, som en Gang ere fastsatte for Anvendelsen deraf. Statsrevisionen henviser til Behandlingen her i dette Ting i Fjor, hvor Sagen var Genstand for en ganske omstændelig Forhandling. Jeg skal kun gøre den Bemærkning, at af disse Personer ere 6 pensionsberettigede. Saa mange var der i sin Tid, men det blev allerede oplyst i Fjor, at der kun var 2 tilbage. Sammenhængen er den, at man her har et meget stort Tal, 3—400 Understøttelser. Finansministeren havde da sendt en længere Fremstilling af Sagen til Udvalget, og det fremgik af den, at der var 20, som fra gammel Tid af vare komne med ind og havde faaet Understøttelser, uden at det var i streng Overensstemmelse med de gældende Regler, men Tallet var aftagende, man syntes ikke, at man burde fratage dem Understøttelsen, da de havde haft den i mange Aar. Det oplystes, at der var ganske særlige Forhold, der talte derved, og Finansministeren udtalte udtrykkelig i denne Oplæsning, at i de senere Aar har man fulgt de strenge Regler, og at han, med disse Undtagelser, var fuldstændig enig med Finansudvalget i, at Understøttelser en Gang for alle, som de kaldes, kun skulde gives, hvor der i det enkelte Tilfælde forelaa særlige Omstændigheder, hvilket han udtalte havde været Tilfældet med Hensyn til de paagældende, og han haabede ikke, at man vilde forlange, at han skulde forandre Forholdet for dem, som havde haft Understøttelse i lang Tid. Dermed erklærede Ordføreren sig tilfreds, og Finansministeren udtalte til Slut, som det vil ses af Landsstingstidenden Sp. 301, meget stærkt, at han i et og alt var enig med Udvalget angaaende de Regler, som burde følges. Det er altsaa en Post, der efterhaanden vil falde bort, og man tør herefter vente, at man med Hensyn til denne Konto strengt vil følge de faste Regler.

Med Hensyn til Bevillingen til Udgravninger og Undersøgelse af Vordingborg Slots Ruiner er der en lille regnskabsmæssig Unøjagtighed. Der er blevet et Beløb til overs; det er ført til Udgift og saa atter taget til Indtægt i det næste Aars Regnskab. Det er ikke ganske formelt korrekt, men det er dog let fortaaeligt, at det er sket, særlig ved denne Udgift, der jo er en Del af en større Bevilling paa ca. 6,000 Kr., som man kan anvende gennem flere Aar. Det regnskabsmæssige korrekte er imidlertid at lade Aaret ende med en mindre Udgift og bruge det overskydende Beløb næste Aar. Det oplystes til

Slut, at man dog ikke har overstredet de 6,000 Kr.

Der er endelig en Genganger fra i Fjor angaaende Keiser foretagne af forskellige krigsministerielle Embedsmænd. Den daværende Krigsminister oplyste, at det, man anede over, nemlig af Navnene ikke vare nævnte, var fremkommet ved en Inkurie, der kun omfattede 3 Aar. Han lovede, at det skulde blive rettet, og en Forandring vil nok vise sig ad Aare, men kan naturligvis ikke vise sig for dette Aars Bedkommende.

Dermed er jeg færdig med det, som det samlede Udvalg har beskæftiget sig med. Udvalgets Mindretal har tillige i Aar som tidligere beskæftiget sig med Vestindien, men dette Spørgsmaal skal jeg ikke komme ind paa. Man vil kunne tage Landsstingstidenden fra i Fjor og se, hvor omstændelig den daværende Finansminister og Konseilspræsident gjorde dette Spørgsmaal til Genstand for Drøftelse; han paaviste, hvorledes det var noget, der ikke kunde være anderledes, saa længe Rigsdagen ikke kunde enes med Regeringen om en anden Ordning af de bestindte Forhold. Det øvrige Udvalg har derfor ikke fundet nogen Anledning til at fremdrage dette Spørgsmaal. Man kan gerne gøre Udættelse om, at Udgiften stiger, men jeg gød se den, der kan finde nogen Maade, hvorpaa dette kan hindres, saa længe vi ikke saa nogen ny Ordning.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa Flertallets Begne indstille til det høje Ting at vedtage Forslag til Beslutning, saaledes som det er formuleret af Udvalgets Flertal, altsaa som en Godkendelse af Statsregnskabet for 1892—93.

Th. Nielsen: I Statsrevisionernes Betænkning staar der: „Der foreligger saaledes vel en Tillægsbevillingslov for 1892—93, men ingen af Rigsdagen vedtagen Finanslov.“ Ja, det er jo den omvendte Verden. Det kunde maasse tænkes at passere, at en Tillægsbevillingslov et Aar ikke blev færdig, ikke blev vedtagen, det var ikke saa forfærdeligt, men at selve Hovedaaeren mangler, og at der kun er en Tillægsbevillingslov, det er den omvendte Verden. — Jeg kan ikke fritage mig for at gøre nogle Bemærkninger, da jeg som Mindretal foreslaar, at det for Finansaaret 1892—93 aflagte Statsregnskab ikke skal passere. Dette Statsregnskab for 1892—1893 er vel ikke mere ondartet end de nærmest foregaaende, men af samme Bestaaffenhed som disse, og gennem Statsregnskaberne foreligge jo Følgerne af de foreløbige Finanslove, eller hvad man med et almindeligt